

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

22 NOVEMBRE 1961.

Projet de loi contenant le budget des Services du Premier Ministre pour l'exercice 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. GODIN.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission des Finances du Sénat a, en sa séance du 8 novembre 1961, examiné et discuté le budget des Services du Premier Ministre.

Celui-ci a attiré principalement l'attention des membres sur deux grands problèmes, celui de la politique scientifique et celui de la création prochaine d'un Institut belge d'information et de documentation.

I. Politique scientifique.

1. *Principes généraux de la politique scientifique du Gouvernement.*

Le Gouvernement poursuit et développe l'action entamée par ses prédécesseurs dans la ligne des recommandations de la Commission nationale des Sciences (1957-1959) présidée par S. M. le Roi Léopold.

La Commission nationale des Sciences a particulièrement insisté sur la nécessité de pourvoir à la formation des hommes et de doter en conséquence les universités et les établissements scientifiques de l'Etat de moyens accrus.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. De Smet Pierre, président; Adam, De Baeck, le baron de Dorslodot, De Man, Desmet Louis, Franck, Harmegnies, Hougardy, Janssen, Lacroix, Molter, Seokaert, Troolet, Van Houtte, Van Laeys, Versé, Vreven, Wiard et Godin, rapporteur.

R. A 6166.

Voir :

Document du Sénat :

5-VI (Session de 1961-1962) : Projet de loi.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1961-1962.

22 NOVEMBER 1961.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Diensten van de Eerste-Minister voor het dienstjaar 1962.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
FINANCIËN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER GODIN.

DAMES EN HEREN,

De Senaatscommissie voor de Financiën heeft de begroting van de Diensten van de Eerste-Minister onderzocht en besproken ter vergadering van 8 november 1961.

De Eerste-Minister heeft de aandacht van de leden vooral gevraagd voor twee grote problemen : het wetenschapsbeleid en de instelling van een Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie.

I. Wetenschapsbeleid.

1. *Algemene beginselen van het wetenschapsbeleid van de Regering.*

De Regering zet de politiek van haar voorgangers voort en ontwikkelt deze in de zin van de aanbevelingen van de Nationale Commissie voor de Wetenschappen (1957-1959), voorgezeten door Z.M. Koning Leopold.

De Nationale Commissie voor de Wetenschappen heeft nadrukkelijk gewezen op de dringende noodzakelijkheid om wetenschapsmensen te vormen en de universiteiten en wetenschappelijke inrichtingen van het Rijk daartoe meer middelen te verschaffen.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren De Smet Pierre, voorzitter; Adam, De Baeck, Baron de Dorslodot, De Man, Desmet Louis, Franck, Harmegnies, Hougardy, Janssen, Lacroix, Molter, Seokaert, Troolet, Van Houtte, Van Laeys, Versé, Vreven, Wiard en Godin, verslaggever.

R. A 6166.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

5-VI (Zitting 1961-1962) : Ontwerp van wet.

Ceci est réalisé : en 1962 la loi du 2 août 1960 fixant le montant des subventions à l'enseignement supérieur libre sortira ses effets à 100 %. D'autre part les plans d'extension du personnel des universités de l'Etat et des établissements scientifiques ressortissant aux Ministères de l'Education nationale et de la Culture, et de l'Agriculture seront poursuivis en 1962.

Grâce à ces mesures, on peut affirmer que les universités disposent actuellement de moyens suffisants. Les établissements scientifiques peuvent d'autre part renouveler leur équipement et recruter du personnel scientifique à un rythme plus rapide que par le passé.

Cette action se traduit par une augmentation de 350 millions de francs environ dans le budget de l'Education nationale.

Dans le domaine de la recherche proprement dite, le Gouvernement poursuit également l'effort national. C'est ainsi que la masse des crédits consacrés par l'Etat à la recherche nucléaire passe de 524 millions de francs en 1961 à 755 millions de francs en 1962. Cette modification résulte principalement de l'augmentation de la cotisation belge aux programmes scientifiques de l'EURATOM et de l'accroissement des subventions au Centre Nucléaire.

L'augmentation globale des crédits pour l'enseignement supérieur et la recherche scientifique est d'environ 650 millions de francs (3,3 milliards en 1961, 3,94 milliards en 1962).

2. Perspectives à plus long terme.

La plupart des augmentations budgétaires prévues pour 1962 sont inéluctables et résultent soit de l'application de la loi (notamment celles des 1er, 2 et 3 août 1960), soit de la poursuite de la politique scientifique des dernières années, principalement dans le domaine de la recherche nucléaire.

A partir de 1963, le Gouvernement pourra faire porter ses efforts dans des secteurs nouveaux de la politique scientifique. Il a demandé au Conseil national de la Politique scientifique de lui indiquer quels sont les domaines qui se prêtent le mieux au renforcement de l'action de l'Etat en faveur de la recherche scientifique. C'est sur base de l'avis qu'émettra le Conseil national que seront prises certaines options à moyen terme.

3. Budget du premier ministre.

Au budget du Premier Ministre sont inscrits pour 1962 certains crédits de politique scientifique : Conseil national de la Politique scientifique, 9,8 millions (6,7 millions en 1961). L'augmentation résulte principalement du fait que le Conseil national, qui a été chargé par le Gouvernement de faire l'inventaire des moyens dont dispose le pays, doit faire appel dans ce but au concours de tierces personnes (Centres de recherche, chercheurs universitaires, etc.) en vue d'arriver rapidement à des conclusions.

Dit is gebeurd : in 1962 zal de wet van 2 augustus 1960 tot vaststelling van het bedrag van de toelagen aan het vrij hoger onderwijs volle uitwerking hebben. Aan de andere kant zullen de plannen om het personeel van de rijksuniversiteiten en de wetenschappelijke inrichtingen die onder het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur en onder dat van Landbouw ressorteren, in 1962 verder worden uitgevoerd.

Men mag aannemen dat de universiteiten, dank zij deze maatregelen, thans over voldoende middelen beschikken. Aan de andere kant kunnen de wetenschappelijke inrichtingen nu sneller dan vroeger hun uitrusting vernieuwen en wetenschappelijk personeel aantrekken.

Om dit streven tot uiting te brengen is de begroting van Nationale Opvoeding met ongeveer 350 miljoen frank verhoogd.

Ook op het gebied van het eigenlijk onderzoek zet de Regering de nationale inspanning voort. Zo zijn de gezamenlijke kredieten die de Staat voor het kernonderzoek heeft bestemd, van 524 miljoen frank in 1961 verhoogd tot 755 miljoen frank in 1962. Deze verhoging vloeit hoofdzakelijk voort uit de vermeerdering van de Belgische bijdrage in de wetenschappelijke programma's van Euratom en de vermeerdering van de toelagen aan het Studiecentrum voor Kernenergie.

De globale verhoging van de kredieten voor hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek bedraagt ongeveer 650 miljoen frank (3,3 miljard in 1961, 3,94 miljard in 1962).

2. Vooruitzichten op langere termijn.

De meeste verhogingen van begrotingsposten voor 1962 zijn onafwendbaar; zij zijn het gevolg van de uitvoering van de wet (met name de wetten van 1, 2 en 3 augustus 1960) of van de voortzetting van het wetenschapsbeleid van de jongste jaren, met name inzake kernonderzoek.

Van 1963 af zal de Regering een grotere inspanning kunnen doen in andere sectoren van het wetenschapsbeleid. Zij heeft aan de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid gevraagd welke gebieden zich het best lenen voor een krachtiger actie van de Staat inzake wetenschappelijk onderzoek. Op grond van het advies van de Nationale Raad zullen bepaalde punten gekozen worden op middellange termijn.

3. Begroting van de Eerste-Minister.

De begroting van de Eerste-Minister bevat voor 1962 enkele kredieten ter bevordering van het wetenschapsbeleid : Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid : 9,8 miljoen (6,7 miljoen in 1961). Deze verhoging is hoofdzakelijk het gevolg van het feit dat de Nationale Raad, die van de Regering opdracht heeft gekregen om een inventaris op te maken van de middelen waarover het land beschikt, een beroep moet doen op de medewerking van derden (centra van onderzoek, universitaire vorsers, enz.) om snel tot conclusies te kunnen komen.

Un crédit de 50 millions de francs est inscrit au budget de 1962 des Services du Premier Ministre pour financer, sur décision du Conseil des Ministres, les actions nouvelles de politique scientifique.

En 1961, ce crédit était de 75 millions de francs. Il devait permettre au Gouvernement de faire face en 1961 aux dépenses résultant d'actions nouvelles dans le domaine de la politique scientifique (on pensait principalement à l'incidence des projets européens de recherche spatiale) et pour répondre aux vœux du Conseil national de la Politique scientifique. Il n'a pas encore été entamé à l'heure actuelle, mais le Gouvernement se propose de prélever sur ce crédit les sommes qui seraient éventuellement nécessaires aux premiers investissements en matière de recherche spatiale.

Il est donc vraisemblable que ce crédit de 75 millions de francs ne sera pas complètement utilisé en 1961. Il a paru au Gouvernement qu'un crédit de 50 millions suffira en 1962.

Il convient de remarquer que les crédits inscrits au budget du Premier Ministre pour financer des actions nouvelles de politique scientifique ont pu être ouverts grâce à la prise en recette, au budget des Voies et Moyens, de sommes équivalentes, provenant des fonds recueillis par la Fondation nationale pour le Financement de la Recherche scientifique, qui a placé un emprunt de 3 milliards en 10 tranches annuelles de 300 millions (remboursement en 30 ans, 2 %), auprès des grandes entreprises du secteur public et privé.

Les fonds recueillis par la Fondation depuis 1960 ont déjà permis au Gouvernement d'inscrire en recettes au budget des Voies et Moyens 375 millions en 1961 (les sommes recueillies fin 1960 n'ont été utilisées qu'en 1961) et 250 millions en 1962, outre l'ouverture d'un crédit de 75 millions en 1961 et de 50 millions en 1962 au budget du Premier Ministre. Ces sommes ont également permis de financer les dépenses entraînées par les arrêtés royaux du 30 décembre 1960 mettant respectivement 43,5 millions et 45,5 millions à la disposition du Ministre des Affaires économiques et du Ministre de l'Instruction publique, en vue de développer notamment les subventions à l'IRSIA et aux universités.

Au budget du Premier Ministre figure d'ailleurs pour 1962 un crédit de 16,2 millions destiné à permettre à la Fondation nationale pour le Financement de la Recherche scientifique de faire le service des emprunts émis par elle.

II. L'Institut belge d'Information et de Documentation.

A la date du 14 juillet 1961, le Conseil des Ministres a décidé de créer un organisme d'intérêt public dénommé « Institut belge d'Information et de Documentation ».

Op de begroting van de diensten van de Eerste-Minister voor 1962 is een krediet van 50 miljoen frank uitgetrokken om, na beslissing van de Ministerraad, nieuwe objecten in het wetenschapsbeleid te financieren.

In 1961 bedroeg dit krediet 75 miljoen frank. Het zou de Regering in staat stellen in 1961 nieuwe initiatieven op het gebied van het wetenschapsbeleid te bekostigen (men dacht hierbij vooral aan de uitgaven van de Europese plannen inzake ruimteonderzoek) en te moeten te komen aan de wensen van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid. Dit krediet is nog steeds niet aangesproken, maar de Regering is van plan het eventueel aan te wenden voor de eerste investeringen op het gebied van het ruimteonderzoek.

Waarschijnlijk zal dat krediet van 75 miljoen frank dus in 1961 niet worden opgebruikt. De Regering achtte derhalve een krediet van 50 miljoen voldoende voor 1962.

Op te merken valt dat de kredieten op de begroting van de Eerste-Minister uitgetrokken voor de financiering van nieuwe initiatieven inzake wetenschapsbeleid, geopend konden worden omdat op de Rijksmiddelenbegroting bij de ontvangsten overeenkomstige bedragen konden worden geboekt uit de middelen die de Nationale Stichting voor de financiering van het wetenschappelijk onderzoek zich heeft kunnen verschaffen door bij de grote openbare en particuliere ondernemingen een lening van 3 miljard in tien jaarlijkse tranches van 300 miljoen (terugbetaalbaar in dertig jaar, 2 %) op te nemen.

De gelden die de Stichting sinds 1960 heeft ingezameld, hebben de Regering in staat gesteld reeds in 1961, 375 miljoen als ontvangst te boeken op de Rijksmiddelenbegroting (wat tot einde 1960 bijeengebracht was, is eerst in 1961 gebruikt) en 250 miljoen frank in 1962; daarnaast heeft zij op de begroting van de Eerste-Minister voorzien in een krediet van 75 miljoen in 1961 en van 50 miljoen voor 1962. Met deze bedragen konden ook de kosten worden bestreden van de koninklijke besluiten van 30 december 1960, die respectievelijk 43,5 miljoen en 45,5 miljoen ter beschikking van de Minister van Economische Zaken en van de Minister van Openbaar Onderwijs hebben geteld om hogere toelagen te verlenen, met name aan het I.W.O.N.L. en aan de universiteiten.

Op de begroting van de Eerste-Minister is trouwens voor 1962 een krediet van 16,2 miljoen uitgetrokken om de Nationale Stichting voor de financiering van het wetenschappelijk onderzoek in staat te stellen de dienst van de door haar uitgegeven leningen te verzekeren.

II. Het Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie.

Op 14 juli 1961 besloot de Ministerraad over te gaan tot het oprichten van een instelling van openbaar nut, genaamd: « Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie ».

En fait, le but de cet Institut a été précisé par la presse chaque fois que celle-ci a réclamé un plan d'action efficace pour appuyer ou rétablir notre prestige à l'étranger. Aussi cette *mission spéciale d'information* du nouvel organisme rencontre-t-elle l'assentiment général.

Toutefois, outre ces considérations sur la propagande belge à l'étranger, on a exprimé la crainte de voir instaurer dans notre pays lui-même, une sorte d'information dirigée.

A quoi l'on peut répondre que l'Institut doit être considéré comme un moyen *purement technique*, nullement comparable à ce que pourrait être, par exemple, un porte-parole officiel du Gouvernement ou de l'administration. La tâche de l'Institut se limite à une aide technique en ce qui concerne d'une part, la propagande belge à l'étranger et, d'autre part, les informations à fournir à l'opinion belge ou au sujet de celle-ci. L'Institut exercera cette dernière partie de sa mission au moyen d'une *documentation appropriée* et toujours à la demande et sous la *responsabilité* d'un service ou d'un organisme compétent pour ce faire.

Les praticiens de l'information moderne et des « public relations » savent parfaitement combien la vie publique belge a du retard dans ce domaine. Ils n'ignorent pas non plus que la plupart des autres Etats ont résolu le problème depuis longtemps. Ils l'ont d'ailleurs fait avec l'accord total et l'entière coopération de la presse, de la radio, des missions diplomatiques et de tous ceux qui participent, dans une mesure plus ou moins large, à l'œuvre d'information.

On peut donc dire en toute vérité que le nouvel organisme n'est ni un succédané ni un correctif quelconque, mais qu'il est destiné à combler une grave lacune; que pareille lacune existe vraiment, personne n'en peut plus douter après ce qui nous est arrivé, par exemple, à la suite de l'indépendance congolaise.

D'autre part, on pourra voir une garantie supplémentaire contre toute « information dirigée » dans la composition du conseil d'administration, qui, par ailleurs, sera évidemment conforme au principe de l'équilibre linguistique qui est de rigueur pour tout institut national.

Cette composition sera la suivante :

— le président sera une personnalité indépendante, de préférence un professeur d'université particulièrement compétent en matière journalistique et dans le domaine de la technique de l'information.

— 8 membres seront délégués par les départements ministériels. Ces délégués seront des fonctionnaires et non des membres du cabinet d'un ministre. Ces 8 membres représenteront respectivement : le Premier Ministre, les Affaires étrangères, les Finances, les Affaires économiques, l'Education nationale (2 délégués), la Prévoyance sociale et le Ministère du Travail et de l'Emploi.

— 5 membres seront nommés directement : le commissaire général au tourisme, le directeur général de l'Office belge du Commerce extérieur, le directeur

Het doel van het Instituut werd dikwijls door de pers omschreven wanneer deze om een programma vroeg met het oog op een meer doelmatig steunen of herstellen van ons prestige in het buitenland. Met deze *speciale voorlichtingsopdracht* van de nieuwe instelling gaat iedereen dan ook akkoord.

Naast deze beschouwingen over Belgische propaganda in het buitenland, werd nochtans de vrees uitgedrukt dat er ook hier in het binnenland een soort geleide voorlichting in het leven zou worden geroepen.

Hierop kan geantwoord worden dat het Instituut dient beschouwd als een *zuiver technisch middel* dat niet in het minst te vergelijken is met wat bijvoorbeeld een officiële woordvoerder van de Regering of de administratie zou kunnen zijn. De opdracht van het Instituut beperkt zich tot een technische bijstand in zake Belgische propaganda in het buitenland, enerzijds, en bij het voorlichten van en over de binnenlandse opinie, anderzijds. Dit laatste met behulp van een *aangepaste documentatie* en steeds op aanvraag en onder de *verantwoordelijkheid* van een daartoe bevoegde dienst of instelling.

De practici van de moderne voorlichting en « public relations » weten best hoever het Belgisch openbaar leven in dit domein ten achter staat. Zij weten ook dat de meeste andere Staten sedert lang dit probleem hebben opgelost. Dit gebeurde trouwens in volledige verstandhouding en samenwerking met de pers, de radio, de diplomatieke zendingen en al wie in mindere of meerdere mate bij voorlichting betrokken is.

Er mag dus gezegd worden dat de nieuwe instelling in feite niets vervangt of verbetert maar dat ze werkelijk een belangrijke leemte moet vullen; na wat ons bij voorbeeld na de Kongolese onafhankelijkheid te beurt viel, kan niemand nog betwijfelen dat zulk een leemte bestaat

Als bijkomende waarborg tegen alle « geleide voorlichting » mag er dan ook rekening gehouden worden met de samenstelling van de raad van beheer, waarin uiteraard het taalevenwicht in acht is genomen dat voor ieder nationaal Instituut geboden is.

Deze samenstelling zal de volgende zijn :

— de voorzitter zal een onafhankelijk persoon zijn, bij voorkeur een hoogleraar die bijzonder bevoegd is inzake journalistiek en informatietechniek.

— 8 leden zullen worden afgevaardigd door de ministeriële departementen. Deze afgevaardigden zullen ambtenaren zijn en geen kabinetsleden. Deze 8 leden zullen respectievelijk vertegenwoordigen : de Eerste-Minister, Buitenlandse Zaken, Financiën, Economische Zaken, Nationale Opvoeding (twee afgevaardigden), Sociale Voorzorg, Arbeid en Tewerkstelling.

— 5 leden zullen rechtstreeks benoemd worden : de Commissaris-generaal voor Toerisme, de directeur-generaal van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse

des émissions mondiales de la RTB, l'administrateur délégué de la SABENA, le directeur de l'Office national des débouchés agricoles et horticoles. Ces 5 membres pourront éventuellement se faire représenter.

— 8 membres seront désignés par le Premier Ministre. Parmi ceux-ci, il y aura 4 journalistes et 4 représentants des employeurs et des travailleurs.

— les présidents des trois partis nationaux ou leurs délégués.

Le bureau de l'Institut comprendra :

— le président et les deux vice-présidents (qui seront les délégués du Premier Ministre et du Ministre des Affaires étrangères);

— l'un des administrateurs nommés directement;

— deux administrateurs représentant la presse;

— les présidents des partis nationaux ou leurs délégués.

La gestion journalière de l'Institut sera assurée par un directeur général et par un directeur général adjoint, qui dépendront du conseil d'administration et dont la nomination devra être approuvée par le Premier Ministre et par le Ministre des Affaires étrangères. Le personnel sera recruté par les soins du conseil d'administration.

L'Institut exercera ses attributions, soit à la demande des autorités, soit à la demande d'organismes privés, soit de sa propre initiative. En conséquence, les ressources financières de l'Institut proviendront de son patrimoine, de ses recettes, de ses cotisations, de dons et legs, du produit des contrats conclus dans le cadre de son objet social et de subventions des pouvoirs publics. Ces dernières seront inscrites pour moitié au budget des services du Premier Ministre, l'autre moitié devant figurer au budget des Affaires étrangères.

Une convention réglera les rapports de l'Institut avec les autorités.

* * *

Cet exposé très complet du Premier Ministre a été suivi d'une discussion au cours de laquelle plusieurs membres ont demandé des précisions au sujet de la création de l'Institut belge d'information et de documentation.

En réponse à une question d'un membre, qui voulait savoir si un projet de loi serait déposé à ce sujet, le Premier Ministre a déclaré que telle n'est pas l'intention du Gouvernement, qu'un débat pourrait avoir lieu lors de l'examen de son budget, où un crédit de 15 millions est prévu pour le fonctionnement de cet Institut.

Un autre membre voudrait connaître les réactions des milieux de la presse belge. Il croit savoir que l'entente de la presse bruxelloise est plutôt favorable au projet tandis que les réactions sont plutôt défavorables chez les journalistes de la province.

Handel, de directeur van de werelduitzendingen van de BRT, de afgevaardigde beheerder van de Sabena, de directeur van de Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwproducten, Deze 5 leden kunnen zich gebeurlijk laten vertegenwoordigen.

— 8 leden zullen door de Eerste-Minister worden aangewezen. Komen hiervoor in aanmerking 4 journalisten en 4 vertegenwoordigers van werkgevers en arbeiders.

— de voorzitters van de drie nationale partijen of hun afgevaardigden.

Het bureau van het Instituut zal bestaan uit :

— de voorzitter en de twee ondervoorzitters (de afgevaardigden van de Eerste-Minister en van de Minister van Buitenlandse Zaken);

— één van de rechtstreeks benoemde beheerders;

— twee beheerders die de pers vertegenwoordigen;

— de voorzitters van de nationale partijen of hun afgevaardigden.

Het dagelijks bestuur van het Instituut zal gebeuren door een directeur-generaal en door een adjunct-directeur-generaal die onder de raad van beheer ressorteren en waarvan de benoeming door de Eerste-Minister en de Minister van Buitenlandse Zaken dient te worden goedgekeurd. Het personeel wordt aangeworven door de raad van beheer.

Het Instituut zal zijn taak vervullen, hetzij op verzoek van de overheid, hetzij op verzoek van privé-organismen, hetzij op eigen initiatief. De middelen van het Instituut worden bijgevolg verschaft door zijn eigen vermogen, inkomsten, lidgelden, door schenkingen en legaten, door de opbrengst van de contracten die in het kader van zijn maatschappelijk voorwerp worden afgesloten en door overheidstoelagen. Deze laatste worden voor de helft uitgetrokken op de begroting van de diensten van de Eerste-Minister en voor de andere helft op de begroting van Buitenlandse Zaken.

Een overeenkomst zal de betrekkingen van het Instituut met de overheid regelen.

* * *

Op deze zeer uitvoerige uiteenzetting van de Eerste-Minister volgde een bespreking tijdens welke verscheidene leden opheldering hebben gevraagd over de instelling van een Belgisch Instituut voor voorlichting en documentatie.

In antwoord op de vraag van een lid, of er een ontwerp van wet zou worden ingediend, heeft de Eerste-Minister verklaard, dat dit niet in de bedoeling ligt en dat er een debat zou kunnen plaatsvinden bij de behandeling van zijn begroting, waarop een krediet van 15 miljoen is uitgetrokken voor de werking van dit Instituut.

Een ander lid zou de reacties van de Belgische perskringen willen kennen. Hij meent te weten dat de bond van de Brusselse dagbladirecteurs het plan vrij gunstig beoordeelt, terwijl de reacties van de journalisten in de provincie eerder ongunstig zijn.

Le Premier Ministre tranquillise ce membre en soulignant que les milieux journalistiques dans leur ensemble ne voient aucun inconvénient à la création de l'Institut en question.

* *

Le budget ne donnant plus lieu à discussion, est adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur
A. GODIN.

Le Président
PIERRE DE SMET.

De Eerste-Minister stelde het lid gerust en wees erop dat de perskringen in het algemeen geen bezwaar hebben tegen de instelling van het bedoelde instituut.

* *

De begroting gaf geen aanleiding tot verdere discussie en werd met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. GODIN.

De Voorzitter,
PIERRE DE SMET.